

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: A. G., bytem M. L.,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová
25, 225 08 Praha 5,

v řízení o žalobě ze dne 21.1.2019 proti rozhodnutí žalované ze dne 18.12.2018
č.j..... o invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 18.12.2018
č.j..... a jemu předcházející rozhodnutí č.j..... ze dne
9.10.2018 se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. **Včasnou žalobou** ze dne 21.1.2019 se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 18.12.2018, protože s ním nesouhlasí, jelikož nebyl správně posouzen její zdravotní stav, který stručně popsala, který se od kontroly v roce 2017 skoro nezměnil. Požadovala proto, aby její zdravotní stav byl znovu projednán a byl jí přiznán zpětně III. st. invalidity.
2. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu** Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen

OSSZ) Cheb vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 12.9.2018 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 10.12.2018 ČSSZ-pracoviště Plzeň vyplývá, že žalobkyně byla nadále uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona pouze pro invaliditu druhého nikoli třetího stupně s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 40%, byla podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvýšena o 10% na celkových 50%; den změny stupně invalidity: 12.9.2018 (datum jednání OSSZ) a doba platnosti posudku: trvale.

3. **Žalovaná ve vyjádření k žalobě** dne 28.2.2019 pouze odkázala na posudek o zdravotním stavu žalobkyně ze dne 10.12.2018 s tím, že zvážení opodstatněnosti namítaných pochybení ponechává na další úvaze, resp. soudem vyžádaném odborném názoru. Ze zaslaného **dávkového spisu** vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 18.12.2018 bylo podle dodejky žalobkyni doručeno dne 27.12.2018.
4. Žalobkyně soudu nezaslala s žalobou kopii napadeného rozhodnutí, soud si ji proto pořídil ze zaslaného dávkového spisu, žalobkyně ji následně zaslala. **Napadeným rozhodnutím ze dne 18.12.2018 č.j.....** byly zamítnuty námitky žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí ČSSZ ze dne 9.10.2018 č.j....., jímž jí byl snížen stupeň invalidity a výše invalidního důchodu podle § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), tak, že ode dne 18.11.2018 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně jí náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, neboť podle posudku OSSZ Cheb ze dne 12.9.2018 je žalobkyně invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 50%, invalidní důchod tak činí 6.447 Kč měsíčně. V odůvodnění rozhodnutí dne 18.12.2018 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 10.12.2018 bylo zjištěno, že žalobkyně je od 12.9.2018 nadále invalidní pouze pro invaliditu druhého stupně, neboť rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-40% a žalobkyni byla přiznána horní hranice daného rozmezí, tj. 40%, která byla podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvýšena o 10% na celkových 50%.
5. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), jak vyplývá z § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 31.5.2019 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že **k datu vydání napadeného rozhodnutí (18.12.2018) byla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%, přičemž se jedná o**

pokračování invalidity s datem vzniku 28.6.2017, jak bylo původně stanoveno po operaci páteře; doba platnosti posudku (lhůta KLP): trvale (není předpoklad podstatnějšího zlepšení zdravotního stavu). Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a vyšetřením neurologem při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je chronický vertebrogenní algický syndrom krční a bederní páteře, stav po dekompresi kořenů a durálního vaku L5/S1 (3.5. 2017), residuální senzitivní oslabení pro L5 l.dx. Dále komise uvedla, že není v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Cheb ani námitkového řízení a konstatovala, že u žalobkyně se jedná o těžké funkční postižení, těžké postižení více úseků páteře, s trvalými projevy kořenového dráždění, trvalým funkčně významným neurologickým nálezem, s těžkým poškozením nervů, závažné parézy, svalové atrofie, poruchy hybnosti končetin, závažné poruchy funkce svěřačů, pokles celkové výkonnosti při lehkém zatížení. Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 70% podle kapitoly XIII, odd. E, položky Id) přílohy vyhlášky s přihlédnutím hlavně k povolání a věku žalobkyně, její uplatnění na trhu práce je minimální; uvedená míra poklesu nebyla změněna ve smyslu § 3 odst. 1 ani § 4 odst. 1 citované vyhlášky, takže míra poklesu pracovní schopnosti činí 70%. Dle komise žalobkyně není schopna výdělečné činnosti ani za zcela mimořádných podmínek. (Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.)

6. S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

7. V § 3 odst. 2 uvedené vyhlášky je stanoveno: V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. V této věci podmínky pro zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti byly shledány pouze lékaři OSSZ a ČSSZ, jak uvedeno shora.

8. Dle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

9. Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti

rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

10. Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.
11. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 18.12.2018, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).
12. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala ponechání třetího stupně invalidity z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 31.5.2019 má soud za prokázané, že **k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované (18.12.2018) se u žalobkyně jednalo nadále o invaliditu třetího nikoli pouze druhého stupně**, proto je **žaloba podaná důvodně**, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 18.12.2018 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 9.10.2018 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (**výrok I. rozsudku**) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně nadále od 28.6.2017 a tedy k 9.10. i 18.12.2018 odpovídal třetímu stupni invalidity, když míra poklesu její pracovní schopnosti činila celkem 70%, avšak lékařem OSSZ a lékařem ČSSZ byla přiznána pouze míra poklesu 50%.
13. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je dle posudku PK MPSV ze dne 31.5.2019 nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně od 28.6.2017, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – pokračování invalidity třetího stupně, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 26.7.2019 č.j. 16 Ad 12/2019-43, když rozhodnutí o snížení stupně invalidity a výše invalidního důchodu z třetího na druhý stupeň ode dne 18.11.2018 by žalovaná nevydala v případě, že by se dle výše uvedených posudků lékařů OSSZ a ČSSZ nejednalo o snížení stupně invalidity žalobkyně.
14. O náhradě nákladů řízení (**výrok II. rozsudku**) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch

neměl. Žalobkyně však nepožadovala žádné náklady tohoto řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 26. července 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně